

44de Møde.

Mandag den 16. December, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) er modtaget et Andragende fra Afdelingsingeniører, Hovedarkitekt, Regnskabsfører, Ingeniørassistenter og Arkitektsassistent ved Statsbanerne om Forbedring af deres Lønningsvilkaar.

Andragendet vil blive tilstillet det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje.

Paa Formandens Forslag valgtes: *C. Sørensen, Laust Jensen, Carl Hansen (Viborg Amts 1ste Valgkreds), Sveistrup, R. Nielsen (Præstø Amts 4de Valgkreds), A. Andersen, Effersøe, Kr. Sørensen, Borgbjerg, Andreasen, N. C. Christensen, Alfred Christensen, Deuntzer, Martin Madsen Halsted og Kr. Jensen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Beslutning af Folketinget om Nedsættelse af en Kommission i Henhold til Grundlovens § 46 (til Undersøgelse af de med Dr. A. Fraenkels Afskedigelse fra Stillingen som udsendt Vicekonsul og Bestyrer af Generalkonsulatet i Buenos Ayres forbundne Omstændigheder).

Forhandlingen genoptoges.

Formanden: Forslagsstilleren har Ordet for at fortsætte sit i sidste Møde afbrudte Foredrag.

Forslagsstilleren (Fraenkel): Mine Herrer, jeg maatte afbryde i Lørdags efter

at have gennemgaaet de enkelte Punkter i Afskedsskrivelsen og var kommen til Spørgsmaalet om Vekselen, om hvilken det jo hedder, at man ikke har villet lade den protestere, men at jeg ganske uberettiget har trukket denne Vekselse o. s. v., og jeg sluttede med Paastanden om, at Vekselen var den virkelige Afskedsgrund lige overfor mig, alt det andet er ikke andet end Kulisser, der ere stillede op og kunne tages ned igen. Og jeg skal nu bevise dette.

Jeg skal aflevere straks, hedder det i Afskedsskrivelsen, straks ved Skrivelsens Modtagelse. Jeg sidder altsaa midt i, om man vil, en stor Forretning, men jeg skal aflevere øjeblikkelig ved Skrivelsens Modtagelse. Dernæst er der alle de ærekrænkende Indgreb, som ledsagede denne Afskedskrivelse. Der var sendt en Skrivelse direkte til Vicekonsulen, som var ansat ved Generalkonsulatet, i hvilken Skrivelse der direkte fra Udenrigsministeriet blev meddelt ham — der altsaa var min underordnede —, at jeg var afskediget, og at han havde at overtage Konsulatet. At der selvfølgelig her som overalt, hvor der handles paa den Maade, var store Modsigelser, ligger i Sagens Natur, saa at sige. I Skrivelsen til mig hedder det, at jeg skal aflevere straks. I Skrivelsen til ham hedder det, at der skal afleveres efter en bestemt Paragraf i Instruksen for de danske Konsuler, der netop kræver en minutios Aflevering Akt for Akt, som ikke kan ske straks. Men det er jo Smaating. Denne min underordnede faar, nogle Dage efter at Skrivelsen er naaet til mig, direkte fra Udenrigsministeriet en telegrafisk Forespørgsel, om han havde modtaget det Brev, som jeg skulde aflevere til ham, og som bar hans Adresse, og han faar Ordre til direkte til Udenrigsministeriet og telegrafisk at meddele, om dette er sket. Til samtlige mine Vicekonsuler gaar direkte fra Udenrigsministeriet Meddelelse om min Afsked. Direkte fra Udenrigsministeriet skrives der til den fremmede Regering, at jeg er afskediget, og der telegraferes til den fremmede Bank, at jeg ikke kan trække.

Der er saa mange af disse Ting, som ere saa underlige, fordi de synes saa ganske hensigtsløse. Jeg tillader mig at spørge det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer): Troede det ærede Medlem da, at der ikke var mere end een Bank i Buenos Ayres? Lige over for Banco Aleman, som jeg brugte, laa en anden, Banco de Londres, en af de største i Verden, og hvor jeg